වැනල් 4 පළහිලව්ව!

විතානායේ සුපුකට Channel 4 රූපවාහිනී නාලිකාව මගින් විකාශනය කරන ලද Srilanka's Killing Fields : War Crimes Unpunished නමැති වාර්තා චිතුපටය පිළිබඳව ශීලාංකිකයින් අතර ආන්දෝල නාක්මක කතාබහක් ඇතිවිය. සිංහළ, දුවිඩ, මුස්ලිම් මෙන්ම, යුරෝපීය ජාතිකයෝද තම තමන්ගේ ජාතිකක්වය පදනම් කරගත් දෘෂ්ටි කෝණයකින් මේ ගැන විවිධ මත පළ කළහ. ගවේෂණාත්මක වාර්තා චිතුපටයක් (investigative documentary) ලෙස හඳුන්වාගත් මෙහි අන්තර්ගතය ගැන ස්වාධීනව බැලීමකි මේ.

ලාංකික බොහෝ දෙනා සිතු පරිදි 2009 වසරේ එල්ටීටීඊ යුදමය වශයෙන් පරාජය කළ සටන්වලදී සාමානා වැසියන්ගේ මානව හිමිකම් කොතෙක් කඩවී ඇද්ද, එමෙන්ම යුද ගැටුම් වලදී ජාතාන්තරව පිළි ගැනෙන නොකළ යුතු දේවල් කොපමණ කර ඇද්ද යන්න විගුහයක් ද මෙම චිතුපටයෙන් උඑප්පා පෙන්වා තිබුණි.

කෙසේ වුවද ඕනෑම යුද්ධයකදී සම්පූර්ණ වශයෙන් මානව අයිතිවාසිකම් රැකීමක් බලාපොරොත්තු විය නොහැක. තරමක් දුරට හෝ රැකගත හැකි මානව හිමිකම් තිබිය හැකිය. ඒවා සදාචාරය සහ සංහිදියාව ඇතිකරලීමට දායක වනු ඇත.

ඒවා නම් : 1. යටත් වන අයට අභයදානය දීම, 2. සිරබාරයට පත් වූවන්ට සාමානාා මිනිසුන්ට සේ සැලකීම, 3. අවි රිභිත පුද්ගල යින්ට අවියෙන් පහර නොදීම, 4. යුද්ධයට සම්බන්ධ නැති අයගේ ජන ජීවිත අඩාල නොකිරීම, 5. කාන්තාවන් සහ ළමයින් ආරක්ෂාකිරීම, 6. වෛදාා පහසුකම් ලබාගැනී මට බාධා නොකිරීම, 7. සිවිල් වැසියන්ගේ අහාර පාන සැපයුම්වලට බාධා නොකිරීම ආදියයි.

ඉහතකී කාරණ මානව හිමිකම් සුරැකීම් ලෙස ගැණෙන අතර ඊට බාධා පැමිණවීමට නියෝග නිකුත්කරන අයට එරෙහිව මානව හිමිකම් කඩකිරීමේ චෝදනා එල්ල කළ හැකි ය.

මෑතකදී ඇෆසනිස්ථානයේ එක් ඇමරිකානු සොල්දාදුවෙක් සිවිල් වැසියන් 22 ක් නිකරුණේ මරාදැමුවෙය. 1983 දී වැලිකඩ බන්ධනාගාරයේ දී දුවිඩ සැකක-රුවන් 49 ක් වෙනත් රැඳවියන් පිරිසක් විසින් මරාදමන ලදී. මෙවැනි සිද්ධීන් වලට අදාල රජය හෝ නමුදා පුධානීන් වෙත වෝදනා එල්ල කළ නොහැකිය. වෝදනා එල්ල කළ යුතු වන්නේ එම මානව හිමිකම් කඩකළ පුද්ගලයාටය. යම් හෙයකින් ඒ සඳහා ඔවුනට නියෝග හෝ අණක් නිකුත් කර තිබේ නම් ඒවා නිකුත් කළ ඉහළ නිල ධාරියාට හෝ රජයට වෝදනා කළ හැකිය.

වැනල් 4 මගින් පෙන්නුම් කරන සිද්ධීන් හතර මානව හිමිකම් කඩවී ඇති බවට සාධක සහිතව ඔප්පුකර ඇතත්, ඒ සදහා චෝදනා වැඩි වශයෙන් එල්ල කරන්නේ ජනාධිපති මහින්ද රාජපකෂ ජනාධිපතිවරයාට සහ ගෝඨාභය රාජපකෂ ආරක්ෂක ලේකම්වරයා වෙතය. මෙම චීනුපටිය මගින් වඩාත් උත්සාහ කර ඇත්තේ ශීලංකාවේ දේශපාලන නායකත්වය

Gotabhaya Rajapakse Sri Lanka's Defence Secretary

සහ පරිපාලන වුහුහය වෙත චෝදනා කිරීමටය. එවකට මෙම යුද මෙහෙයුම් වල පුධානත්වය දැරු සරත් ෆොන්සේකා යුද හමුදාපතිගෙන්, නාවික හෝ ගුවන් හමුදා පතිවරුන්ගෙන් කිසිදු විමසුමක් නොකිරීම අපකුපොතී නොවේ. එවකට සිටි ආරක්ෂක මාණ්ඩල නිලධාරියාගේ කිුයා කලාපය සහ වගකීම ගැනවත් සඳහන් කර නැත.

ගෙයේටාහය රාප්පකෂ ආරක්ෂක ලේකම් වරයාය. ඔහු ජනාධිපතිවරයාගේ සොහොයු රාය. ඔහුට හමුදා කිුිියාකාර-කම් පිළිබඳව හැකියාවක් දැනුමක් ඇත. යුද ගැටුම් වලදී ඔහුගේ දායකත්වය පුයෝ ගිකව තිබෙන්නට ඇත. එහෙන් යුද ගැටුම් වල කිුිියාකාරිත්වය පිළිබඳව ඔහුගෙන් විමසීමට හෝ ඔහුට වගකීම පැවරීමට හෝ නිලමය අයිතියක් වැනල් 4 වෙත නොවේ.

අමාතෲංශයක ලේකම්වරයා අමාතෲංශයේ පුධාන ගණක නිලධාරියාය. (accounting officer) ඔහු යටතේ පරිපාල නය හා මූලා පාලනය ඇත. ඔහු අමාතෲ වරයාගේත් රජයේත් පුතිපත්ති කිුයාත්මක කළ යුතුය. එහෙත් සත්නද්ධ හමුදාවලට අණදීම, මෙහෙයුම්වලට අණදීම පිළිබඳව වගකීම් පැවරිය නොහැක. ඒ නිසා ඒ පිළිබඳව පසු වගකීම්ද පැවරිය නොහැක. වැනල් 4 උත්සාහගෙන ඇත්තේ මානව හිමි කම් කඩකිරීමේ චෝදනා රජය මත පැටවීමටය.

1980 දී එවකට ජනාධිපතිව සිටි ජේ. ආර්. ජයවර්ධන මහතා යාපනයේ පැන නැග තිබු අරගල මර්දනය කොට සමථයකට පත්කිරීමට අවශා නීති රීති සැකසීම එවකට අමාතාංශයේ ලේකම්

<u>Humble Beginnings!</u>

Reminiscences of Lanka Viththi ලංකා විත්ති

It was a period of transition.

Married and two children, I did not want the children growing up in west, I had no faith in the Education system of the UK. So I had dropped my family in Sri Lanka and returned to live in a menial rented accommodation, a single room with shared facility.

My trip to Sri Lanka took me to remote areas that I had never visited before. Thanthirimale, Mahakongaskanda and Goma rankadawala. They were villages that we had supported from the UK to survive amidst Tiger advances of massacre and genocide.

What I learnt while there, was how innocent and vulnerable our indigenous Sinhala people were. Their aspirations were not

කර්නල් සී. ඒ. ධර්මපාලට පැවරීය. එම කටයුතු මෙහෙයවීමට බ්ගේඩියර් තිස්ස වීරතුංග පත්කිරීමට සේනාධි නායක ලෙස ජනාධිපති ජයවර්ධන තීරණය කළ අතර, ලේකම්වරයාගෙන් නොවිමසා එය සිදුකිරීම ගැන කර්නල් ධර්මපාල අසතුට පුකාශ කළේය. ජනාධිපතිවරයාගේ පිළිතුර වූයේ අමාතාංශයේ ලේකම්වරයාට අණදීමේ බලයක් නැතුවා මෙන්ම මෙහෙයුම් වල පුශ්නයක් ඇති වුවහොත් ඒ ගැන වගකීමක් ද නොමැති බව ය.

("You are nothing to do with command and operations, and also you are not responsible for any repercussions")

ගෝඨාභය රාජපක්ෂගේ හා මහිත්ද රාජපක්ෂගේ දායකත්වය පිළිබඳව පුන පුනා කීමෙන් චැනල් 4 චිනුපටයේ ගවේෂණාත්මක මායිම් (limits of investigation) තේරුම් ගත හැක.

එල්ටීටීඊ පරාජය කිරීමෙන් පසු ශීලංකා රජයට අවි ආයුධ සැපයීමෙන් හමුදා පුහුණු කිරීමෙන් දායකවීම ගැන බොහෝ රටවල් සතුටු වූහ. මානව හිමිකම් කඩවීමේ පුධානම සාධකය අවි ආයුධ නිපදවීම හා සැපයීමය. එහෙත් ඒ ගැන වචනයක් වත් වැනල් 4 සඳහන් නොකරයි. වසර 30 ක් නිස්සේ ශීලංකාවත් එල්ටීටීඊ ත් උසිගැන්වූ කිසිවෙකු ගවේශණාත්මකව සොයා ගැනීමට වැනල් 4 අපොහො සත්ව ඇත.

වැනල් 4 ව්නුපටය වාාාජ, බොරු එකක් යයි බොහෝ දෙනා තර්ක කරති. එහි නිරවදා හා කෘතිම (Accuracy & Artificiality) බව පිළිබඳව විශේෂඥ මණ්ඩලයකින් පිළිතූරු ලබාගැන්ම සාධාරණය. මෙම ව්නුපටයේ පෙන්වන මානව හිමිකම් කඩකිරීම් ගැන පිළිතූරු දිය යුත්තේ හඩනගා උද්ඝෝෂණය කිරීමෙන් නොව, මාධා වාරණ මණ්ඩල, අභියා වන මණ්ඩල වලට කරුණු ඉදිරීපත් කිරීමෙන් හා, පැමිණීළි මණ්ඩල වලට විරෝධතා ගොනු කිරීමෙනි.

2011 වසරේ බිතාතායේ මාධා සම්මාන පුදානෝත්සවයේ දී හොඳම ගවේෂණාත්මක චාර්තා චිතුපය ලෙස චැනල් 4 විසින් මීට පෙර නිපදවූ Sri Lanka Killing Field චිතුපටය සම්මාන ලද බව ද මෙහිදී අමතක කළ යුතු නොවේ.

ශුීල•කා පාර්ලිමේන්තුවේ හිටපු නියෝජන වේතුධාරි ♦ මේජර් වී. බි.

කරුණාරත්න

Major V. B. Karunaratne Ex Deputy Sergeant-At-Arms in Sri Lanka Parliament Oxford UK based on fashion, glamour or exuberance, all they wanted was a decent opportunity to cultivate the land of their forefathers and raise their children. They never even aspired towards a life in Colombo.

They had lost all hope of the Colombo elite whom they knew did not care of those who lived in these remote villages. The elite knew they were safe at the villagers' expense. They spoke of "Peace talks" while village children were getting hacked to death. There were no young men or women left in these villages. Just grandparents looking after toddlers. All able bodied people had been killed by the terrorists appeared every 6 month to loot the harvest and killed every one on sight. The armed forces were stationed in these areas. But they just held their post. The glory of fighting for their motherland or sacrifice was not theirs. Often they were bored and frustrated as much as the villagers because we, as a people, did not have a leadership nor the belief that this was a winnable war.

Politically we were so bankrupt, only the challenge offered by the late **Ven. Gangodawila Soma Himi** to lead the Sinhala people, lifted the Sinhala aspirations.

I was surprised to receive a call from **Daya** one day, where he told me we should meet as he had something big to say. We met at my rented room in Wembley Park where I told him about my trip to Sri Lanka over a cup of tea.

After listening eagerly to my citation of the pathetic nature of our people and the need to lift the morale and self belief he said: "Channa... that is why I came... I plan to do a Sinhala Language newspaper paper as a rallying post for all our people... I need your support".

Daya and I had worked on common Sinhala projects before but never together. I was computer literate so enabled graphic matter while Daya was a journalist of repute. I had tried to keep at a distance with him because I was never too sure if he liked my company. This is why it took me by surprise that he wanted to see me. I was extremely pleased when he announced that he is willing to take me on his team to launch 'LankaViththi.''

We had challenges to overcome. Word processing of Sinhala in the modern form had not evolved then. We could write a three word slogan in Sinhala easily. A paragraph will take half a day but a whole newspaper was unthinkable. The computer we used was an old 386 and to type one Sinhala character we had to use 4 key-strokes. We worked till 3-4 in the morning each night to see the **First Edition** of **Lanka Vitth**i born.

It's been 15 years since that

Anushka - the 1st Cover Girl of Lanka Viththi (*Photograph*: Ananda Kariyawasam, Berks)

day. Looking back, LankaVitthi has managed to fulfil all it's obligations to justify its existence. It's not only lived through but actively supported efforts of front line defence morale by linking the expatriate to the vulnerable and often isolated soldier in those difficult times.

Every month there were poems and essays written in dedication to the soldiers. Daya as the editor personally requested all patriotic readers who were well versed in Sinhala literature and poetry to write to Lanka Viththi praising Rana Viru youth in the battlegrounds. Contributions arrived from all corners of the UK, France, and America basically from all five continents. Those that got published were sent to those front line personnel. The message was clear. You are not alone... in mind and spirit.... we are with you. We knew that each copy got photocopied many times over and distributed at the camps up in the North and the East and the feedback had been amazing.

Years later, we rejoiced loudly, cheerfully and colourfully the end of the grueling war and Lanka Viththi as a Magazine continues it's service, as its motto mentions on the front page:

" Mother & Motherland are nobler than Heaven! This paper is for the Sinhala readers where-ever they are!"

Fifteen years gone! Yes! They were the past of a remarkable newspaper that we can look back today and have a smile!

 Channa Cabraal Lokuliyana වන්න ලොකුලියන
Wembley, Middx UK